

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. A. H.**, narozený dne X
státní příslušník X
bytem V. Ú. 9, D.,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, IČ 00007064,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-987/ZA-ZA11-ZA15-2019 ze dne 9. 12. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodnutím OAM-987/ZA-ZA11-ZA15-2019 ze dne 9. 12. 2019 zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, protože žalobci byla udělena doplňková ochrana jiným státem Evropské unie.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou. Tvrdil, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav a nezhodnotil všechny všechna rozhodná kritéria. Žalobce na území České republiky pobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty. Má zde těhotnou manželku, která je občankou ČR a je závislá na jeho pomoci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Žalovaný měl zvážit použití diskrečního ustanovení čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013. V případě posouzení žádosti žalobce v Bulharské republice hrozí žalobci kruté, nelidské či ponižující zacházení. Dále uvedl, že má obavu z návratu do Sýrie, kde dosud nebyl rekrutován.

3. Žalovaný k žalobě sdělil, že hodnotil všechny relevantní informace. Na jejich základě neshledal, že by žalobce splňoval podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. V případě žalobce jde o opakovanou žádost a bylo jednoznačně zjištěno, že žalobce již dříve podal žádost o mezinárodní ochranu v Bulharsku, které mu dne 15. 5. 2015 udělilo doplňkovou ochranu. Za toho stavu byl žádost žalobce v České republice nepřipustná. Zákaz *non refoulement* se ve věci nemůže uplatnit, protože žalobce nehrozí vyhoštění do X. Žalobci nehrozí ani bezprostřední nutnost opustit území České republiky, takže není dán nepřipustný zásah do jeho rodinného života. Další úvahy žalobce svědčí o tom, že se snaží legalizovat svůj pobyt, pro rozhodnutí o mezinárodní ochraně nejsou podstatné.
4. Žaloba není důvodná.
5. Žalobce uplatnil v zásadě stejné důvody jako v žalobě, kterou soud zamítl rozsudkem č. j. 60 Az 46/2019-52 ze dne 21. 10. 2019. Skutkový a právní stav se v nynější věci nezměnil, postačí proto odkázat na závěry rozsudku č. j. 60 Az 46/2019-52, s nimiž žalobce nijak nepolemizuje.
6. Podle § 10a odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, byla-li žadateli o udělení mezinárodní ochrany udělena mezinárodní ochrana jiným členským státem Evropské unie. V takovém případě se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany, a řízení se zastaví (§ 25 písm. i) zákona o azylu).
7. V řízení před žalovaným bylo prokázáno, že žalobci dne 15. 5. 2015 Bulharská republika udělila mezinárodní ochranu, která stále trvá (č. l. 17–18 správního spisu). Bulharská republika je členským státem Evropské unie.
8. Za toho stavu žalovaný po právu zastavil řízení a nezabýval důvody žádosti žalobce, jeho rodinnou situaci a podmínkami v Bulharsku (srov. usnesení NSS č. j. 10 Azs 343/2017-30 ze dne 8. 3. 2018 či č. j. 7 Azs 342/2018-30 ze dne 6. 12. 2018, která tuto otázku považují za judikatorně vyřešenou, ač kuriosně žádnou odpovídající judikaturu neidentifikují).
9. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. dubna 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

